

በትምህርት (ውስጥ) እንደሚገኝ ያለ ድንቁርና የትም የለም!

ተሻለ መንግሥቱ (teshalem1@gmail.com)

ከኢትዮጵያ ድረገፅ ያገኘሁትን አንድ በፈረንጅ አፍ የተጻፈ መጣጥፍ ይገኛል ሳንብ የንባብ ፍላጎትን ማረከውና ዘለቅሁት። በዚያም አልበቃኝም። እዚያው መጣጥፍ ውስጥ በተጠቀመ ማስፈንጠሪያ (ሊንክ) ወደ ኢካድሬረም ድረገፅ አመራሁና በዶክተር ተድላ ወ/ዮሐንስ የተጠቀሰውን የፀጋዩ አራ አርሳ ፌስቡካዊ ንግግር የተተኛበትን የራሱን የተድላን ትንሽ ቆየት ያለ የሚመስል ጽሑፍ አነበብኩ - አነበብኩ እንኳን ሳይሆን በንዴት ተቃጠልኩ ነው ማለት ያለብኝ - ለነገሩ እንዲህ ዓይነት የታሪክና የትውልድ ጭንጋጮች በአነስተኛው የሚፈልጉት እንዲህ ዓይነቱን የዜጎችን በንዴት መንጨርጨር ነው። ወፍ ዘራሾች አእምሯዊ ሥሪታቸው ወይም የአስተሳሰብ ቀመራቸውና ነገረ ሥሪቸው ሁሉ ግራ በመሆኑ የሚያስደስታቸው የሚያሳዘን ነገር ነው። ያን ጽሑፍ ስጨርስ ነው እንግዲህ በመግቢያዎ ባስቀመጥኩት ርዕስ የተሰማኝን እንደወረደ ለማስቀመጥ ብዕር ያሳሁት። ይህን ግን ያዙልኝ፡- እንደኢትዮጵያ የተረገመ ሀገር የለም!!!

እውነቱን ነው በኢትዮጵያ ሁኔታ መማር አደንቋሪ ነው - ከንቱም ጭምር።

ዋለልኝ መኮንን የተባለ የደናቁርት ክበብ አባል ተማርኩ ተመራመርኩ ብሎ በገዛ ወገኖቹ በአማሮች ላይ ምን ሠርቶ እንደሄደ እዚህ ላይ ማውሳቱ ሙት መውቀስ ነውና ይቅርብኝ።ከዚህ ልጅ በፊትም በኋላም ትምህርት ያደነቆራቸው ብዙዎች አማሮችና የሌሎች ነገዶች አባላትም ሞልተዋልኝ።

ልደቱ አያሌው የተባለ ደንቆሮ - ይቅርታ ለሃሬ ይህች ቃል የኔ የነገር ማሳመሪያ ቅመም ናት - ልደቱ አህያሌው የተባለ ደንቆ በልቶ ለማይጠረቃው ሆዱ ሲል ከወያኔው የትግራይ ማሬያ ቡድን ጋር ሲያሻው በጎበዕ ሳያሻው በግልጥ እየተሞዳምደ የተማረውን ትምህርት ሁሉ እንዴት ገደል እንደሰደደው የምናውቀው ስለሆነ እሱንም አናንሳው። እዚህ ላይ ክህደቱ አያሌውንም ሆነ ሌሎችን እየጠቀሰኩ “ተምረዋል/አልተማሩም” ስል በደንቡ መሠረት ክፍል ገብቶ ለማለፍ ለመውደቁ የምሥክር ወረቀት እየተሰጠ የሚታለፍበትን የትምህርት ሂደት ማለቱ እንጂ የአወሐቱ የሽፍቶች መንግሥት በተካከበትና እንደሀጋዊ አድርጎ ጭፍሮቹን የሚያጥለቀልቅበትን የግዢና የሀሰት(ፎርጅድ) ዲግሪ አይደለም።

ገንት ዘውዴ ከነዘመዶቹ ራሷ የወጣችበትን የአማራን ዘር በተለይ በማይምነት አለንጋ በማስገረፍ በኩል ያደረገችውን ታሪካዊ ተሳትፎ ራሱ ታሪክ ይያዘው እንጂ ከሁላችንም አእምሮ በላይ ነው።

በግለሰብ ደረጃ ስንቱን አንስተን እንዘልቀዋለን? ተከድኖ ይብሰል እንጂ በአጠቃላይ ኢትዮጵያንና በተለይ ደግሞ የኢትዮጵያዊነት አንዱ መሠረት የሆነውን አማራን ከምድረ ገጽ ለማጥፋት ከትግራይዎቹና ከአህጉሮቻቸው በበለጠና በከፋም ደረጃ የሠሩና እየሠሩ ያሉ አማሮች ብዙ ናቸው - “ጥቁር ውሻ ይውለዱ!” ብዬ በበኩሌ ረግሜያቸዋለሁ። እነዚህ ከውስጥ ምንደኞችና ከውጭ ኃይሎች ጋር በመመሳጠር የገዛ የዘር ሐረጎቻቸውን በማጥፋት ላይ የሚገኙ አማሮች ሁሉ ክፋታቸውንና የሆዳቸውን ስፋት በትምህርት አማካይነት “ያሻሻሉና ያዘመኑ” ናቸው። ከነዚህ ተማሩ ከተባሉ ከሃዲዎች ይልቅ ምንም ያልተማረው ባላገር ለሀገሩ ብዙ ተዓምር እየሠራ ነው - በተለይ አሁን። ወደፊት ደግሞ ገና ይታያል። “ግምቦኞች የናቋት ድንጋይ የማዕዘን ራስ ሆነች” ይላል ፍርድ አስተካካዩ ክርስቶስ።

በብአዴን ስም የተደራጁ ይሁዳዎች ደግሞ ብዙዎቹ ምን እየሠሩ እንደሆነ እኛም ባለንሥር ዐይኖቹ ታሪክም እየመዘገብነው ነው። ሁሉም ምንዳውን ስለሚያገኝ በዚህ በኩል ሃሳብ አይግባን፤ ማንም ይሁን ማን የመሰለውንና ያመነበትን ያከናውን። ወቅቱ ደርሶ ምርቱ ከግርዱ፣ ፍሬው ከገለባው፣ እንክርዳዱ ከሰንዴው በሚለይበት የመኸር ወቅት ዐውድማው ላይ የሚለየው ይለያል። በስመ አብ፣ የትምህርት ጉዳይ ግን አዲሶስ! ትምህርት አእምሮን ማስፋትና ወልጋዳ አስተሳሰብን ማቃናት ሲገባው አለተፈጥሮው ሆድን እያንዘረጠጠ ስንቶችን መና አስቀረ። የት ይደርሳሉ የተባሉ ጥጆችን በሉካዳ ቤት ደጃፍ እንዲልከሰከሱ እያደረገ ብዙ ጉድ ሠራን። ያሳዘናል። ትምህርት እንዲህ ከሆነ ባፍንጫ ይውጣ።

የሃዲባቶ ፀጋዩ ደግሞ ትንሽ ለየት ይላል - ለነገሩ አይለይም። መበላሸት መበላሸት ነው። ብልሽት ደግሞ ዘርን አይለይም። ክፋትና በጎነት የጎሣና የነገድ ዳር ድንበር የለውም። ስለዚህ ተያይዘን ጠፍተናል ማለት ነው የሚቀለው። ዘመናችን የመጥፋት ዘመን ሳይሆን አልቀረም። ማርከሻውን በተሎ ያምጣልን።

ተድላ ወ/ዮሐንስ ድካም ብሎት ስለነፀጋዩ ዓይነቶቹ በቁም የጠፉ ዜጎቻችን ደጋግሞ የጻፈ ይመስለኛል። እኔም ለምን ይቅርብኝ ብዬ ነው። በዚህ አጋጣሚ “እነ...” በሚል የምጠቀልላቸው የፀጋዩ የሃሳብም ይሁን የትውልድ እኩዮች በቁማቸው መሞታቸውንና በፀረ-ሕዝብና በፀረ-ሀገር ዘመን-ወለድ ልምድ መሽመድ-መዳቸውን በመጠቀም ከነሱ ጋር ኅብረት ሊፈጥር የሚሳዳውን ኢትዮጵያዊ ሁሉ ጆሮውን እንዲያውሰኝና የምለውን እንዲሰማኝ ማሳሰብ እፈልጋለሁ።

ኢትዮጵያ እንደእስካሁኑ ሆደ ሰፊ ሆና የምትቀጥል አትመስለኝም። እንደእስካሁኑ የአእምሮ በሽተኛ ልጆቿን እያስታመመችና ባለጌዎችን በጨዋዎች ላይ እያነገሠች ከአሁን በኋላ በኢዮባዊ ቁስል ለመንፈር ፈቃደኛ የምትሆን አትመስለኝም። እንደእስካሁኑ አንዱ ከሌላው በሚቀጥል እልህ አስጨራሽ የስቃይ አዙሪት የምትገባና የሞህና ገር ልጆቿን ለተጨማሪ መከራ የምትዳርግ አይመስለኝም። ስለሆነም ሁሉም አፈንጋጭ ቆም ብሎ ማሰብ የሚገባበት ዘመን ላይ የደረሰን ይመስለኛል። የማነበው የፍየል ሞራ ገልጫ አይደለም፤ አቦል ቡና የተጠጣበት ስኒም አጠገቤ የለም። መጽሐፍ ገልጫ ወይም ኮከብ ቆጥራም አይደለም። ነገር ግን አምላክ ኢትዮጵያ እንዲህ በል በል ይለኛል። ዱሮም ብዙ ነገር በል በል ብሎኝ ብዙ ነገሮችን አይቻለሁ፤ በወቅቱም ተናግሮ ባለመደመጤ (ጥቂቶችም ብንሆን እንጮህ ስለነበር “ባለመደመጣችን” ብል ጎራዩን፣ የሚቀንስልኝ ይመስለኛል) ባለመደመጣችን የሆነው ሁሉ ሆነ - ምናልባትም መሆን ስለነበረበት ይሆናል። “ሁሉም ነገር በጉልበተኞች ሥር ነው፤ እነሱን የሚያሸንፍ ከየት ይመጣል?” ብለን ተስፋ አንቁረጥ። ኃይል የእግዚአብሔር እንጂ የጉልበተኞች አይደለምና ነገን እንደዛሬ አንየው፤ ትናንት ዛሬን አልነበረምና። እናም የእግዚአብሔርን ትግስት አሟጠው መለኮታዊ ጦርን የሚመዙ ብዙ ምድራዊ ሕዝባዊ ግብአቶች እንዳሉ እንረዳ። የጭቁኖችና የድሆች ዕንባ የኒኩሌር ሚሳይል ነው፤ እርግማንም አቶሚክ ቦምብ የታጠቀ SU-27 ሚግ ጀት ነው፤ ሥልጣንን ለማቆየት ሲባል ባልተለመደ ሁኔታ በትግሬዎች መንግሥት ለርኩሳን መናፍስት የሚቀርበው የሰው ደምና አጥንትም መለኮታዊ ጦርን የሚመዝ አቤላዊ መስዋዕት ነው፤ ብናምንም ባናምንም አሁን ጽዋው ሞልቷል። ስለሆነም ቁናው እየተሰፋ ባለበት በዚህ ታካዊ ወቅት ላይ ሌላ ዙር የሕዝብ ማደንቆሪያ ከርቀት እያናፈሱ መጃጃልና ማጃጃል የበሉትን ዕቁብ ደግማችሁ ስጡኝ እንደማለት የለዩለት ሞኝነት ነው። አንዲት ትንሽ መዘናጊያ ልስጥና ፈገግ ብትሉልኝ ልሞክር። ፈገግታ ጥሩ ነው። እኔ እወዳለሁ። የናንተን እንጃ።

አንድ አጭበርባሪ ሌባ ከሚያውቀው ሰው ልብስ ይዋስና ከነክራሻቱ ቁቅ ብሎ አንድ ቡና ቤት ይገባል - በጁ ይዞ የገደላትን አንዲት ዝምብ በኪሱ ውስጥ አድርጎ ነው ታዲያ። ከዚያ ሆቴሉ ውስጥ ምሳውን ከመጀመሪያ ኮርስ እስከመጨረሻ ኮርስ ጣፋጭ ጭምር ግጥም አድርጎ ይበላል። መጠጥም አልቀረው። በመጨረሻው የዕለቱን ሜና የሚያዘውን የምሳ ላይ ሾርባ ያዝዝና ሲመጣለት በድብቅ የያዛትን ዝምብ ይጨምርበታል። በንዴት እየፎገላም አስተናጋጁን በአውራ ጣትና በቀለበት ጣት በሚደረግ የፍትጊያ ድምጽ እያጮኸ ይጣራል። “ይህ ዝምብ ምንድን ነው? እኛ ትልልቅ ሰዎች ከስንትና ስንት ቦታ ነዳጅ እየጨረሰን ወደዚህ የምንመጣው እኮ ደረጃውን የጠበቀ ሆቴል ነው ብለን ነው። በል ባለቤቱን ጥራልኝ!” ይላል። ትንሽ ላሳጥረው... ባለቤቱ ይመጣል “ጌታዬ ይቅርታ፤ የበሉትንም እንዳይከፍሉ። ስማችንን ብቻ ይጠብቁልን...” ብሎ ያሰናብተዋል።

ይህ አጭበርባሪ ያደረገውን ሁሉ ለሌላ አጭበርባሪ ሌባ ጓደኛው ይነግረዋል። ያኛው ጓደኛም ቀጣዩ ቀን እስኪነጋና የምሳ ሰዓት እስኪደርስ ይቸኩላል - ልክ እንደጓደኛው የሞተች ዝምብ ይዞ ወደዚያ ሆቴል ሊገባና በነፃ ሊበላ። መመኘት ጥሩ ነው። አይከለክልምም።

ቀኑ አይደርስ የለም ደረሰ። ሁለተኛው ሌባ ሰውዬም ልብስ ተውሶ ዝምቡን በኪሱ ይዞ ወደ ሆቴሉ ምግብ ገባ። ያዘዘውን ሁሉ ተመገብ፤ ጠጣም። ሾርባውን ሲጠይቅ ግን ያች ነገረኛ ሾርባ ለዚያን ቀን አልተሠራች ኖራ “ጌታዩ ሾርባ አልተሠራም!” ብሎ አስተናጋጁ ሲነግረው አጭቤው ሌባ ዕጢው ዱብ ይላል። ያኔም ነው “ታዲያ ይህችን የሞተች ዝምብ የት ላድርግልህ?” ያለውና በሆቴሉ አስተናጋጆች እንዳይሆን ሆኖ ተደብድቦ አውራ መንገድ ላይ የተጣለው። ነገራ ይገባችኋል መቼም። ሥልት መቀየር ይገባ(ው) ነበር። የደንቆሮ ልቅሶ መሆን የለበትም። አንድ ሥልት አንዱን ማር ያበላል ሌላውን ደግሞ ሌላ። ስሙን ከፈለግህ አንተ ጥራው። ዓለም እንዲህ ናት፤ እንደወያኔ የቀናው ግን በዚህች ምድር አንድም የለም። ቢሆንም ደግሞ አያስቀኑም። ማጣፊያው ሲያጥራቸው እነሱን አለማየት ነው። በኢትዮጵያ ጉድ እየተንተከተከ ነው። ሲገናኙል አያሳዩኝ፤ ከዚያ በፊትም ይውሰደኝ። የኔ ምኞት ነው።

የኢትዮጵያ ሕዝብ አቅሙም ዕውቀትና ችሎታውም ከሚችሉት በላይ በአሰለጠኛ ለዘመናት ተጭበርብሯል፤ ከክርስቶስ ባልተናነሰ በከሃዲ ጻፎችና ፈሪግውያን ተወግሯል። በዐረመኔዎቹ ትግራዎች በዚህ ዘመን እንደተሰቃየው ግን በውጭ ኃይሎች በየትኛውም ዘመን አልተሰቃየም፤ ይህን እውነት የሚክድ እግዚአብሔር ይካደው። ከሕዝቡ ንቃት እጅግ የወረደ ንቃትና የትምህርት ደረጃ ባላቸው ተራሽ ሸፍቶችና የጫካ ወምበዴዎች ሳይወድ በግዱ ተገዝቷል። አሁንና ከአሁን በኋላ ግን ጫንቃው ተላልጦ አልቋልና ምንም ዓይነት ጭቆና መሸከም የማይችልበት ደረጃ ላይ ደርሷል - አንዳችም ርህራሄ የሌላቸው ቀማኞችንና የቀን ጅቦችን አዝሎ እሹሩና የሚልበት አንቀልባው ተበጣጥሷል። እናም እንኳን በዱሮው ምንጊክ ባልገባው ነገር የሚንገፈገፍና በዘንድሮው መለስም የሚምል ታሁን በኋላ ቦታ የለውም። የቀበሮ ባህታውያን ከንግዲህ በበጎች መሀል አይመላለሱም። የተኩላና የቀበሮ ዘመን አብቅቶ ኢትዮጵያዊ ዘመን ሊብት ነው። በፈጣሪ የምናምን ይደረግልናል ብለን የተስፋ ቃሉን እንጠብቃለን፤ ቃሉም ሥጋ ሊሆን ማለትም ወደ እውንነት ሊቀየር የቀረው ጊዜ በጣም አጭር ነው። አናንያን፣ አሃሪያንና ሚሣኤልን ከእሳት ያወጣ አምላክ ምሕረት ኢትዮጵያንም ዙሪያዋን ከተጠመደባት የጠላቶቿ ወጥመድ ነፃ ያወጣታል።...

ለመሆኑ ምኒልክ ምን አደረጉ? ምኒልክ ማን ናቸው? የምኒልክ የዘር ሐረግ ከየት ነው? እናንብብ። በጭፍን ጥላቻ አንታወር። አፄ ምኒልክ ኦሮሞ ናቸው - አፄ ኃይለ ሥላሴ ኦሮሞ ናቸው - መንግሥቱም ኦሮሞ ነው። ኦሮሞ ደግሞ ኦሮሞን በቅኝ ግዛትነት አይዘም። ይህን አስተሳሰብ ማራመድ ተወዳዳሪ የሌለው ድንቁርና ካልሆነ ድንቁርና የሚባል ነገር ከናካቴው የለም ማለት ነው። አስቂኝ ትውልድ፤ አስቂኝ አስተሳሰብ። በዚያ ላይ ዛሬ 21ኛው መቶ ክፍለ ዘመን እንጂ 18ኛው መቶ ክፍለ ዘመን አይደለም። ያ ሌላ ይህ ሌላ። ጭቆና እንኳን ነበረ ቢባል የተጨቆኑና የጨቆኑ አሁን የሉም። ደግሞም ተጨቋቆኑ እንጂ እንዲህ እንደዛሬው አንዱ ዘውግ ተነስቶ በብቸኝነት አልጨቆነም። ታዲያ የአሁኑ መንገፍገፍና መርገፍገፍ ከምን የመጣ ነው? “የምታሸንፈውን ምታ ቢሉት ወደ ሚስቱ ሮጠ” ብሎ የተረተ ሰው ዘር ይውጣለት። የተያያዘው ይህንን ነው። ወይም በገንዘብ ተገዝተን “እንዲህ አድርጉ፤ እንዲህ ስታደርጉ እንዲህ እናደርግላችኋለን” ተብለናል ማለት ነው። ታሪካዊ ጠላት ውሉን አይስትምና ሁሉን መጠርጠር ነው - ግን ደግሞ ሁሉም ያልፋል። ማለፍ ባይኖር ምን ይውጠን ነበር? ሳስበው ራሱ ይጨንቀኛል።

ራሳችንንም ሆነ ሕዝብን ለማሞኘት አንሞክር። አንዳች በሽታ ካለብን ወደሚቀርብን ጠበል ሄደን እንጠበል - ከዚያም ያለብን አጋንንት ጮኸም ይሁን ለፍልፎ ይውጣልን። በተረፈ. “ምኒልክ ነጭ ነበር፤ ምኒልክ ኦሮሞን በድሏል፤ ...” የሚለው እንጉርጉሮና ሙሾ “ይቺን የሞተች ዝምብ የት ላድርጋት ታዲያ?” ብሎ እንደጠየቀው “አራዳ ሌባ” የሥልጣንና የሀብት ሥነ ልቦናዊ ጥማትን ለማርካት እንዲሁም የወያኔን መድከም ተከትሎ ቤተ መንግሥትን ባረጀ የትግል ሥልጣን ለመቆጣጠር ወረፋ እንደመያዝ የሚቆጠር ቀድሞ የተነቃበት አካሄድ ነው። ዛሬ ኢትዮጵያ ውስጥ ያለው አዝማሚያ ሌላ ነው። የመኖር ጥያቄ እንጂ የቅንጡ ዲያስፖራ የሥልጣን ኮርቻ ለመጫን የሚፈልግ አንድም የሕዝብ ፈረስ የለም። ይህን አለማወቅ ራሱ ድንቁርና ነው። ለዚህ ነው በትምህርት ውስጥ እንደሚገኝ ያለ ድንቁርና የትም የለም የምለው። ወያኔን ያዩ በዚህ የከረፋ የዘረኝነት አባዜ ሊጠመድ አይገባውም ነበር።

ፀጋዩ የተባለው “ምሁር” ምን እንዳለ ቀጥለን እንይ። ያገኘሁት በተድላ ጽሑፍ ውስጥ አካድፍ ላይ ተለጥፎ ነው። የዚህን ሰውዬ ሕመም የሚረዳለት የቅርብ ዘመድ ካለ ሳይብስበትና አቅሉን ሳያስተው ይድረስለት። ዘመድ ለመቼ ነው? ኢትዮጵያን የተማረባትና ያደገባት መሆኑን ጭራሽ ረስቶ በአዲስ ሀገር ፍቅር ያበደ ይመስላል። ማበዱን ከወደደው ግዴላም ራሱ ብቻውንና ከፈለገም ከጥቂት ቢጤዎቹ ጋር ይበድ፤ አንድ ሰው መቼም መሆን የሚፈልገውን ሆኖ ሲያገኘው ይደሰታልና ከሚፈልገው “መሆን” የሚያደናቅፈውን ነገር ይጠላል። ግን ዜጎችን በአጃቢነት ለማሰለፍና ዕብደትን ለማስፋፋት የሚያደርገውን ሩጫ ማቆም አለበት። ከባሕርይ አባቶቹ ከቀደምት የትግራ ወያኔዎች ይማር - ሳይኖሩ ከሞቱና ከሚሞቱ ወያኔዎች የማይማር ሰው ቢኖር ከእንስሳም የወረደ መጥፎ ተፈጥሯዊ ጠባይ ያለው ነው።

በተድላ ጽሑፍ ውስጥ የተጠቀሰው የአማራና የኢትዮጵያ ጥላቻ በግልጽ የሚንጸባረቅበት የፀጋዩ መርዛማ ጥቅስ የሚከተለው ነው። የአማርኛውን ትርጉም ከግርጌው አስቀምጣለሁ።

“To say Menelik fought a black war of independence at Adwa is at best inaccurate and at worst a deliberate distortion of history intended to galvanize legitimacy for his rule and to print an image of a saint in the face of the need to acknowledge responsibility for his failings or the atrocities of the [Ethiopian] state he founded.”

“የዐድዋን ጦርነት በምንሊክ መሪነት የተካሄደ የጥቁርኝ የነፃነት ጦርነት እንደሆነ ማመን በትንሹ በጣም ትልቅ ስህተት ሲሆን እጅግ ሲከፋ ደግሞ የሰውዬውን ዝናና ክብር በማግለጥ እንዲሁም ያልተገባ ቅድስና በመስጠት ስህተቶቹን ለመሸፈንና ራሱ በፈጠራት ሀገር የሚኖሩ ሕዝቦችን ስቃይ ለመደበቅ ሆን ተብሎ የሚደረግ የታሪክ ጥመት ነው።”

ያባቱ አምላክ ያጣምህ! ምን ዓይነቱ ጠማማ ሰው ነው እባካችሁ።

ወንድሞቼና እህቶቼ። ዐውቆ የተደበቀን ቢቀሰቅሱት አይሰማም። ዐውቃችሁ የተደበቃችሁትን አማራም ሆናችሁ አሮሞ ወይም የሌላ ነገድና ጎሣ አባላትን ለመቀስቀስ እንኳን ኃጢአተኛው እኔ፣ ቅዱሱ እግዚአብሔር ራሱም የሚችል አይመስለኝም - በዚህ ረገድ ልደክም አልፈልግም። ዐውቆ የተኛን መቀስቀስ አስቸጋሪ ስለሆነ ይመስለኛል አይተ መለስ ዜናዊና አባቱ ሊቀ ኃጥኦን አባ ገብረ መድኅን ረጂም የንስሃ ዘመን ተሰጥቷቸው ያን እንኳን ባለመጠቀማቸውና ሀገርንና ሕዝብን በማጥፋቱ ልዩ ሙያ ላይ ተሠማርተው በስፋት በመቀጠላቸው ፈጣሪ በሚችለው ሩህን ከሥጋ የመለየት ጥበቡ በጊዜ የገላገለን። አሁንም ክራቸው የተፈተለ፣ ጉድጓዳቸው የተማሰ፣ ልጣቸው የተራሰ ብዙ ከፋፋይና ጭራቅ ዜጎች ስላሉ ለቀብር ሥነ ሥርዓቱ እንዘጋጅ። እግዚአብሔር ኢትዮጵያን ምን ጊዜም ከአሣር እያወጣ ወደነበረችበት የክብር ማማ እንደሚመልሳት የታወቀ ነውና ተስፋ ሳንቆርጥ የነገሮችን አካሄድ እንከታተል። ግን እኛም ራሳችንን ከጥፋት መንገድ እንጠብቅ - እንዳንጠፋ እንጠንቀቅ። በኋላ ማቄን ጨርቁን የለም። ዋ! ብያለሁ።

ዐውቃችሁ ላልተደበቃችሁ የዋሃን ግን የምለው አለኝ። በማንም ስብከትና ወሬ እንደከብት አትነዱ። የራሳችሁ አእምሮ፣ የራሳችሁ የማሰብ አቅም፣ የራሳችሁ ጎልውና አላችሁና በሰው ሣምባ እየተነፈሳችሁ በሰው ጭንቅላት አታስቡ። አጭር ልቦለድ ባቅሟ የረጂም ልቦለድ ቅጣይና ቅርንጫፍ እንዳልሆነች በባለሙያዎቹ እንደሚነገርላት ሁሉ እናንተም የራሳችሁ ሙሉ ስብዕናና የዕድሜ ዘመን ያላችሁ እኩል ዜጎች ናችሁ። ስለሆናችሁም ልደቱን በመሰለ አወናባጅ ሆዳም ከሃዲ፣ ፀጋዩን በመሰለ ትምህርት ዘልቆ ባልገባውና ባልለወጠው እንዲያውም በተቃራኒው ትምህርቱ ወደቫይረሰነት ተቀይሮ እንደከምጥውተር ፋይል ኮራፕት አድርጎ ባደነቆረው ከፋፋይ ዘረኛ፣ ... ላለመነዳትና ከእውነት መንገድ ላለመውጣት ተጠንቀቁ። “ዕውቅ ያለ በ40 ቀኑ ያውቃል፤ አትወቅ ያለው በ40 ዓመቱም እንደደነቆረ ነው” ይባላል።

ከዚህ አኳያ በአሁኑ ወቅት ኢትዮጵያ ውስጥ ያለው ብቸኛ ችግር ወያኔ ብቻ መሆኑን ተረዱ። ምሥኪን አማራ እንኳስ የችግር ምንጭ ሊሆን ራሱ የትግሬው ገዢ መደብ በደገሰለት እንደበርበሬ የሚተነትንና እንደእሳት የሚለበልብ የችግር ማጥ ውስጥ ተዘፍቆ መከራውን እያዩ ነው። በርግጠኝነት ግን በቅርብ ነፃ ይወጣል። ነፃ የሚያወጣውም እግዚአብሔር የባረካቸው የራሱ ልጆች ናቸው። ይህ ህልም ወይም ምኞት አይደለም፤ ራዕይ ወይም የመንፈስ መገለጫም አይደለም። በተግባር እየታዩ ያለ አስገራሚ ነገር ነው። ደግሞም ይህን አውቃለሁ - የሱዳን መተት፣ የህንድ መተት፣ የናይጄሪያ መተት ... የሚከሸፍበት ወቅትና አበቅቱ አለው። ለአብነት ያቺ ከሱዳን የመጣች ሆን ተብሎ ዐይኗ የጠፋ ጥቁር አህያ አርጅታ ከሞተች ከ2004ዓ.ም አካባቢ ወዲህ በመለስና በቤተ መንግሥቱ እንዲሁም በሕወሓት ውስጥ በአጠቃላይ ምን ተዓምር እንደተፈጠረና እየተፈጠረም እንደሚገኝ አውቃለሁ። አዲስ አበባ ውስጥ ሚክሲኮ አደባባይን የዑደት ማዕከል አድርጎ በወየንቲ ሠራዊት እየታጀበና እየተጠበቀ ሌሊት ሌሊት በትግሬ ሴቶች ይደረግ ስለነበረው የከበሮና ማሲንቆ ጭፈራም አውቃለሁ። በቱጃሩ እንትና ኮንቴይነር ከህንድ ወደ ኢትዮጵያ ሳይፈተሹ ስለሚገቡ የቅልብ ዘንዶዎች ማርትና ደንቃራም አውቃለሁ። ወያኔዎች በስንትና ስንት የሱዳን መተትና የምዕራባውያን የመረጃ ተቋማት የኢንተሊጀንስ፣ የሥልጠናና የገንዘብ ድጋፍ መላ ኢትዮጵያን እንደተቆጣጠሩ አውቃለሁ። ጎበዝ ይህ ነገር ተዓምር አይደለም - እውነት ነው፤ እውነትን ሁሉ ደግሞ በአምስት የሰሜት ህዋሳት ብቻ አትደርስበትም።

ብዙነት ብቻውን ዋጋ የለውም። ጥቂትነትም አልፎ አልፎ ከብልጣብልጥነት ጋር ትልቅ ቦታ ሊያደርስ ይችላል። ጥቂት ወያኔዎች ይህን ሁሉ ጀብድ እንደሠሩ የምታምን ከሆነ ስህተት ነው -

በእያንዳንዱ ጀብድ ውስጥ ብዙ ውስብስብ ነገሮች ሊኖሩ እንደሚችሉ ቢያንስ መጠርጠር አለብህ። ይህ ሁሉ ደግሞ የዓለም ሥራ ነው። ሥልጣንና ሀብት ከምን ጋር እንደሚያያዝ ለሚረዳ ይህ ዓይቱ ነገር አያስገርመውም። መጽሐፉ “አንቺ ባቢሎን ሆይ! መተትሽና ትብታብሽ ሁሉ በመጨረሻው አያድንሽምና ወዮልሽ!” ይላል። በትክክል ባልጠቅሰው በስንፍናየ ነውና ይቅርታ። ይህን ሁሉ የምለው ብዙዎች በጥቂቶች ሊታሠሩ የሚችሉበትን paranormal situations በመጠኑ ለመዳሰስ ነው። አንባቢን ተስፋ የማስቆረጥ ዓላማም የለኝም። ይልቁንም ጥንቃቄውን እንዲጨምርና እንዲያሰፋም ነው ተጓዳኝ መልእክቱ። በተረፈ የሁሉም ነገር ማለቂያ ያለው በመሆኑ የኛም ነገር በሁሉም ዘርፍ አልቆ ጫፍ ላይ ነን። የተሠራ የሚከሸፍበት፣ የተቀባበለ ጥይት የሚደነብሽበት ወቅት አለው። የኛን ሀገር ሁኔታም ስናጤን ይህ ጊዜ አሁን ነው። በዱር በገደል ያላችሁ የበቃችሁ ወገኖቼ በርትታችሁ ጸልዩ። ከ50 በመቶው በላይ የነፃነቱ ትግል ከናንተ ነው የሚጠበቀው። “እሾህን በእሾህ” እንዲሉ ደንቃራን በልባዊ ጸሎት መምታት ይቻላል።

ለማንኛውም አማራጭ አትጥሉት፤ የክፉ ቀን ወንድማችሁ ነው፤ በክፉ ቀን የሚደርስላችሁ ደማችሁ ነው። የዛሬውን ደግሞ አትዩ፤ ቀን ይለወጣል። ከማንኛውም ሕዝብ የበለጠ ቅድስናም ሆነ ርኩሰት የለበትም። እንዲጠላ ያደረጉትን እንወቅ። ገር ሕዝብ ነው፤ እንግዳ ተቀባይ ሕዝብ ነው። ከራሱ ይልቅ ለሌሎች የሚጨነቅ ሕዝብ ነው። ባህል ያለውና ወገኑን የሚወድ ሕዝብ ነው። አብሮ መኖርን፣ ተጋብቶ መዋለድን፣ ሰው ሰራሽ የልዩነት ድንበርን ተሻግሮ መስተጋብራዊ የጋርዮሽ ኑሮ መፍጠርን ያውቅበታል። ይህን ሕዝብ መጥላት፣ በዚህ ሕዝብ ላይ እየተፈራረቁ አርማጌዲዮንን ማወጅ ኩነቱ ነው፤ ወንጀልም ነው። ዋጋም ያስከፍላል። አለዚያማ እግዜር በመንበሩ የለማ!!... የሰማ ሰማ።

“በል የተባልኩት”ን አደረሰኩ። ትግሬ ሲነካ የሚንጨረጨሩና አካኪ ዘራፍ የሚሉ አንዳንድ የሌሊት ወፎች አማራን የሚሳደብና የሚወርፍ ጽሑፍ ሲደርሳቸው ግን በአንደኛ ደረጃ ዜናነት ያቀርቡታል። ይህንን ጽሑፍ እነዚህ ወገኖች አይወዱትምና እያወቅሁ አልክም። ለኔ ግን አንድም ሰው ቢሆን ካነበበልኝ ለምሥክርነት በቂየ ነው። ለዛሬ አበቃሁ። ሰላም ለኢትዮጵያ፤ ለእናንተም።